

Kalėdų sveikinimai

Jau artinasi Kalėdų šventės. Savo gimines, draugus, artimuosius, organizacijos savo narius pasveikinkime per „Tėviškės Aidus“. Trumpas, tradicinis sveikinimas tik \$10, atsiunčiant kartu su sveikinimais, kurie bus atspausdinti „T.A.“ Kalėdų laidoje. Nelaukime paskutinės dienos, jau dabar iš anksto atsiųskime sveikinimus ir rūpesčiai dings.

Nemažas skaičius „Tėviškės Aidų“ pasiekia Lietuvą ir kitus kraštus. Jūsų sveikinimus „Tėviškės Aiduose“ skaitys Jūsų giminačiai bei pažįstami.

Apmokėtus sveikinimus atsiųsti iki gruodžio 1 d., nes juos reikia sugrupuoti prieš leidžiant į kompiuterį.

Prašome visų skaitytojų prisųsti prenumeratą už ateinančius metus, o dar neapsimokėję už šiuos metus, nuoširdžiai prašome nebedelsti.

**„Tėviškės Aidų“ Redakcija
ir Administracija**

taip: „Todėl guoskite vieni kitus šiais žodžiais“ (4, 18). Be to, ir vargšo Lazorijos istorija užbaigiama žodžiais apie tai, kad „jis susilaukė paguodos (Lk 16, 25).

Be abejonės, galutinai paguodžia vienas Dievas. Bet mūsų pareiga yra guosti vieniems kitus, kad būtume „savo dangiškojo Tėvo vaikai“ (Mt 5, 45).

(Bažnyčios Žinios)

TĒVIŠKĒS AIDAI

Nr 44 (2073) 1997 m. lapkričio mėn. 11d.

Eina 42-rus metus.

Melbourne

Paguoda žemėje ir danguje

Išgilinus į aštuonis palaiminimus, iškart pastebime, kad prasminis akcentas krinta ant antrosios posakio dalies. Kristaus mokinyš iš esmės yra laimingas žmogus. Jo laimė gali būti išrinkšta konkrečiais žemiškais įvaizdžiais: turtu, sotumu, linksnumu (plg. Lk 6, 21), tikrumu dėl ateities (žemės paveldėjimu), Dievo regėjimu ar paguoda.

Bene raiškiausias paguodos įvaizdis - vaikas verkdamas bėga pas motiną, leidžiasi pajmamas ant rankų ir guodžiamas. Ir šventajame Rašte nėra geresnių įvaizdžių: „Kaip mažyliai būsite nešiojami ant jos rankų, sūpuojami ant jos kelių“, - kalba Dievas Izraelio tautai (Iz 66, 13). Apie paguodą Senajame Testamente kalbama labai dažnai: „Paguoskit manąją tautą, - sako Jūsų Dievas, - guoskite ją!“ (Iz 40, 1). Graikiškas žodžio „guosti“ atitikmuo yra „prakalbinti“, „kreiptis“. Tuo pabrėžiama, kad norint žmogų tikrai paguoti, būtina į jį atsigrežti. Be abejojimo, tai nepašalina skausmo, bet parodo, kad į skausmą žvelgiama rimtai, kad jis pripažįstamas, kad juo dalijamasi.

„Palaimini liūdintys!“ Be abejonės, šie žodžiai neatšaukia reikalavimo: „Visuomet džiaukitės Viešpatyje!“ (Fil 4, 4), reikalavimo skelbti Jėzaus Kristaus mokslą kaip *Linksmąją Naujieną. Liūdesys šiuo atveju yra nelyginant fonas, kuriame raiškiau šviečia paguoda.*

Dėl ko žmogus liūdi?

Pirmiausia, žmogus liūdi, jausdamasis prislėgtas. Depresija gali būti liga, tačiau šiuo atveju kalbėdami apie liūdesį, turime galvoje net liguistą depresijos formą.

Liūdesys kyla tuomet, kai prarandama tai, kas buvo miela ir brangu: netenkama kūdikio, tėvo, motinos, sutuoktinio, o kartais katytės, namo, tėviškės, draugystės, vos pradėjusios skleistis meilės.

Dvasinio gyvenimo mokytojai kalba apie liūdesį dėl to, kad žmogus nesijaučia esąs šventas; atgailautojai liūdi dėl savo ir kitų žmonių nuodėmių. Dar kiti liūdi dėl prarasto tikėjimo, jaučiasi praradę Dievą. Tai labai subtilios liūdesio formos, ir ne jos pirmiausia turėtos omenyje Jėzaus skelbtuose palaiminimuose.

Kaip įveikiamas liūdesys?

Pirmiausia paminėtini natūralūs liūdesio įveikimo būdai, pavyzdžiui, mirties atveju - gedulas. Įvairiose kultūrose praktikuojami

šermenys, o laidojimo apeigos sudaro gedėjimo procesą. Stengiamasi atsargiai ir neskubotai gedinčiam atskleisti galimybes įveikti savo netektį. Visų pirma laikas gydo žaizdas. Tačiau sveikstama kartais ilgai. Didelis vaidmuo šiuo atveju skiriamas bendruomenei, kartu su gedinčiuoju gyvenantiems žmonėms, kurie sugeba pasidalyti kito sielvartu. Jeigu žmogus nėra užkietinęs savo širdies, jis gali išgyventi paguodos momentus tikraja šio žodžio prasme.

Cia turime papildyti paguodos sąvoką tuo, kas būdinga tik krikščionybėi: paguoda, kuri kyla iš brolių bei seserų tikėjimo bendruomenės. Apie tokią paguodą labai gražiai rašo apaštalas Paulius, visus guodžiamoji išgyvenimus nukreipdamas į Dievą: „Tebūna pašlovinatas Dievas, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvas, gailėstingumo Tėvas ir visokios paguodos Dievas, kuris guodžia mus kiekviename sielvarte, kad ir mes galėtume paguoti bei kokio sielvarto ištiktuosius ta paguoda, kurią gauname iš Dievo. Kaip mums gausiai tenka Kristaus

kentėjimų, taip per Kristų mes kupini ir paguodos. Jei kenčiame sprespaudą, tai jūsų paguodai ir išganymui; jei esame guodžiami, tai jūsų paguodai, kuri įdiegia jums ištvermę pakęsti tokius pačius kentėjimus, kokius mes kenčiame. Ir mūsų viltis jums tvirta, nes mes žinome, kad, būdami kentėjimų draugai, jūs būsite ir paguodos bendrai“ (2 Kor 1, 3-7). Kitoje vietoje jis šiltai rašo apie savo bendradarbius: „Jie vieninteliai su manimi darbuojasi Dievo karalystei; jie yra tapę mano paguoda“ (Kol 4, 11).

Netgi be anapusinės laimės pažado daug paguodos gali suteikti žvilgsnis į Nukryžiuotąjį. Arba mintis apie kenčiančios Dievo Motinos vaizdą su nuimtu nuo kryžiaus Sūnumi ant kelių.

Anapusinės laimės pažadą palikome pabaigai. Paulius reikalauja, kad mes „nenušimintume kaip tie, kurie neturi vilties“ (1 Tes 4, 13). Po šių žodžių jis vaizdžiai pasakoja apie antrąjį Jėzaus Kristaus atėjimą ir apie teisiųjų prisikėlimą amžinajam gyvenimui, skirsnelį užbaigdamas

Žiūrėkite, kad nesuklaidintų

Nors Kristus daugiausia kalbėjo apie savo meto gyvenimą, papročius, tradicijas ir ano laiko žmonių elgseną, bet kartas nuo karto nukrypdamas ir į ateitį. Jis ne tik norėjo nubrėžti, bet ir paliko gaires, kuriomis turėjo vadovautis kartos, vėliau ateisiančios po šimtų ir tūkstančių metų. Kam Išganytojas savo eschatologiniuose (gr. eschatos - paskutinis, logija - žodis, sąvoka, mokslas) - liečiančiuose paskutiniuosius laikus - pamoksluose skyrė daugiausia dėmesio? Kokia jų mintis? Juk vienas visų šių Jėzaus žodžių išpūdis anų pirmųjų laikų krikščionims ir, savaime suprantama, kitoks mums, jau turintiems už pečių bemaž 20 amžių krikščionišką patirtį:

„Žiūrėkite, kad kas jūsų nesuklaidintų! Daug kas ateis su mano vardu ir sakys: „Tai aš“, ir daugelį suklaids. Išgirdę apie karus ir karų gandus, nenusigąskite. Reikia, kad tai įvyktų, bet dar ne galas. Tauta pakils prieš tautą ir karalystė prieš karalystę. Vietomis bus žemės drebėjimų, bus badmečių. Tokia bus kentėjimų pradžia“ (Mk 13, 5-8). Daugel kam aišku, kad buvo ir tebėra prisidengusių vadų, gelbėtojų, pranašų skraistėmis apgavikų, kurie drįso kalbėti ir tebekalba liaudies ar visos žmonijos vardu. Juk net prieš

Jeruzalės išgriovimą atsirado žydų, kurie dėjosi esą mesijais ir sukurstė ne vieną kruviną sukilimą. Klaidintojų, prisidengusių partijų vadais, ypač vienokios ar kitokios atmainos komunizmo šalininkais, karų, badmečių, žemės drebėjimų tikrai netrūksta ir šiandien. Pirmoji Jėzaus pranašystė - Jeruzalės šventyklos sunaikinimas - nutiko 40-aisiais metais po šio pamokslų pirmajame krikščionybės amžiuje, - mūsų eros 70-aisiais metais. Tada jau nenuveigiamas istorinis įvykis, anuomet Kristaus mokiniams taip rėžęs ausį ir taip sopinęs izraelitų širdį. Ypač įsidėmėtina, kad prieš pasaulio pabaigą: „pirmiau turės būti visoms tautoms paskelbta Evangelija“ (Mk 13, 10).

Toliau Jėzus spėja apie būsimus savo sekėjų persekiojimus, teismus, tardymus, kančias ir kitus siaubus, susijusius su klaidingomis pasaulėžiūromis, žmonių pakrikimu ir paklydimais: „Brolis išduos brolių, o tėvas - savo vaiką. Vaikai pakels ranką prieš gimdytojus ir juos žudys. Jūs būsite visų nekenčiami dėl mano vardo. Bet kas ištvėrė iki galo, tas bus išgelbėtas“ (Mk 13, 12-13).

Sios pranašystės žodžius jau patys jutome ir tebejuntame mūsų dienomis. Tačiau didelio sambrūzdžio žemėje ir apščiau reiškinių danguje turės įvykti prieš

antrąjį Kristaus atėjimą. Tuo siaubingu metu, „Jeigu Viešpats nebūtų strumpinęs tų dienų, neišsigelbėtų nė vienas žmogus“ (Mk 13, 20). Niekas negali nei tvirtinti, nei neigti, kad tų įvykių jau nėra mūsų dienomis. Tik vieno Dievo galioje tokie dalykai. Užtatai Jėzus visiems laikams įsakmiai pabrėžė: „Tačiau tos dienos ar tos valandos niekas nežino, nei dangaus angelai, nei Sūnus, tik Tėvas. Žiūrėkite, budėkite, nes nežinote, kada ateis tas laikas?“ (Mk 13, 32-33).

Ką bendra turi dvi pranašystės: Jeruzalės išgriovimas ir pasaulio pabaiga? Tik prieš pirmąjį, tiek prieš antrąjį bus tam tikrų ženklų. Pirmieji labiau sukonkretinti, sakysime, bent apytiksliai nurodytas laikas: didžiajam sielvartui skirta vienos kartos laikotarpis. Taigi nemaža Kristaus bendraamžių ištis patys savo akimis matė tuos įvykius. Kurie iš jų paklausė išpėjimo - išbėgo iš žūčiai pasmerkto miesto į Užjordanę, išsigelbėjo. Antroji pranašystė - kur kas labiau mislingesnė ir bendresnė. Ją gaubia gilesnė tyla ir didesnė paslaptis...

Nebūtina mums žinoti nei tikslios dienos, nei valandos, kada tie įvykiai nutiks. Tik viena aišku:

(Nukelta į 4-tą psl.)

TAUTIŠKUMAS IR RELIGIJA

Lietuvių tauta gyvena pavojingose geopolitinėje kryžkelėje. Esame apsupti didelių kaimyninių tautų, kurioms būdingos imperinės pagundos mūsų tautos atžvilgiu. Daug kartų Lietuva buvo nusiaubta užkariautojų ir iš Rytų, ir iš Vakarų. Taikos metu Lietuva irgi buvo ir tebėra veikiamą kaimynų, siekiančių įsistiprinti Lietuvoje kultūriškai, ekonomiškai, politiškai. Todėl lietuvių tauta visada yra išstatyta nutautėjimo pavojuje. Geopolitinė mūsų padėtis įsiskaido diktuoja ypatingą mūsų dėmesį tautiniam - patriotiniam auklėjimui. Lietuviams ypač svarbu puoselėti savo tautines vertybes ir papročius.

Lietuvių tauta ir valstybė dažnai yra lyginamos su mitiniu paukščiu Feniks, kuris sudega ir vėl prisikelia iš pelenų. Toji stebuklinga jėga, prikelianti lietuvių tautą bei valstybę iš griuvėsių - lietuvių širdyse Kūrėjo įžiebta meilė Tėvynei. Lietuvio meilė Dievui ir Tėvynei - dvi neišskenčios versmės, gaivinamosios tautą ir valstybę.

Teisus yra lietuvių filosofas Juozas Girnius savo veikalė „Tauta ir tautinė ištikimybė“ teigdamas, kad kosmopolitizmas mažai lietuvių tautai yra kaip moralinis tautos genocidas (Kosmopolitizmas lietuvių enciklopedijoje yra apibūdinamas kaip „pasaulėžiūrinis nusistatymas, neigiantis asmens natūralius ryšius su savo tauta ir valstybe, prigimtojo solidarumo su žmonija naudai“...) Kosmopolitizmas nuosaikesne ir ryžtingesne formomis Lietuvos gyvenime reiškiasi keliomis kryptimis. Tos pažiūros platinamos, materialiai palaikomos suinteresuotų tarptautinių jėgų. Kai kurie lietuviai kosmopolitai visiškai nesijaudina dėl tautinių vertybių ir propaguoja susieuropinimo tikslą. Jiems patriotizmas esą atgyvenusi istorinė seniena arba nudėvėtas, iš mados išėjęs drabužis. Be tautinės tapatybės esą greičiau tapsime europiečiais. Save jie apibūdina taip: esu ar noriu būti europietis. Tačiau Europoje europiečių nėra: joje gyvena anglai, prancūzai, vokiečiai, lenkai... Kita kosmopolitizmo kryptis kyla iš nekritiško susižavėjimo rytiškomis meditacijomis ir filosofijomis. Lietuvybė, patriotizmas vertinami kaip klūtis, balastas asmenybės dvasiniam tobulėjimui. Esą patriotizmas trukdo pakilti į dvasios aukštumas. Kosmopolitizmas yra apėmęs ir kai kuriuos katalikus. Savo esmė jis panašus į rytišką kosmopolitizmą, nes Bažnyčia, katalikybė esančios kosmopolitiškos.

Netiesiogiai kosmopolitizmą

Dr. Edvardas Kriščiūnas

skatina lietuviai, propaguojantys pagonybę. Jie garbina lietuviškus papročius, kas yra teigiamas dalykas. Bet garbindami pagonybę, jie neigiamai vertina katalikybę, kuri esą sunaikinusi lietuvišką religiją sužlugdė lietuviybę ir toliau ją žlugdo. Jiems būti lietuviu ir krikščioniu yra nesuderinami dalykai. Katalikybė jiems esanti tautos sielos naikintoja. Tačiau lietuviybė per 700 metų tautos sielose suaugo su katalikybė. Lietuviška kultūra iš esmės yra persunkta krikščioniškos dvasios. Per 700 metų lietuvių tauta sukūrė su krikščionintais lietuviškas tradicijas ir papročius. Be to, lietuviškas patriotizmas dvasinės jėgos semiasi iš krikščioniško tikėjimo. Tą ypač liudija giliai tikinčių Lietuvos partizanų herojiška kova ir mirtis už Tėvynės laisvę. Arba lietuviškos Zanos Arkietės - Nijolės Sadūnaitės kova už Tėvynės ir tikėjimo laisvę. Atkirtus lietuviškąjį patriotizmą nuo krikščioniškojo tikėjimo patriotizmas netenka dieviškosios malonės paramos, lengviau pasiduoda šovinistinei kitų tautų neapykantai ir kitoms aistroms.

Bažnyčia, katalikybė nėra kosmopolitinė. Bažnyčia yra antitautinė - visuotinė. Visuotinė jos paskirtis yra ta, kad tautos būtų išjanytos. Dar daugiau, Bažnyčia yra tautinė savo reiškimosi forma, kad kiekviena tauta su savo tradicijų ir papročių visuma būtų kilnesnė, kad žmonės su savo tautiniu charakteriu siektų išganymo. Visuotinė katalikų religija neneigia tautiškumo dvasiniam gyvenime, nes Kristus nepaneigė žmogiškosios prigimties. Kristus tą prigimtį priėmė ir išaukštino. Kristus paliko mums pagrindinį įsakymą - „Mylėti Dievą ir artimą“. Vadinasi, žmogus turi išmokyti mylėti savo šeimos narius, draugus, pažįstamus, savo kraujo giminaučius, tautiečius. Išmokyti mylėti artimą, greičiau mylėsime ir tolimąjį, tai yra kitos tautos žmones ir žmoniją. Kosmopolitai, ragindami mylėti žmoniją, paneigia asmens meilę savo Tėvynei. Be to, neišmokyti mylėti artimo vargu ar mylėsime tą tolimąjį. Ketvirtas Dievo įsakymas - mylėti tėvus, tuo pačiu reiškia mylėti ir savo tėvų kraštą, kalbą, papročius. Bažnyčia liepia tautą ir Tėvynę gerbti ir jai tarnauti. Vadinasi, bažnyčia tuo patvirtina savo tautos ir Tėvynės meilę.

Kokie yra tautiškumo ir religijos tarpusavio ryšiai? Religija yra žmogaus ir Dievo santykis. Anot krikščioniško mąstytojo V. Solovjovo: „Religija yra dievažmogiškas kūrinys, kuriame ir mes turime turėti savo dalį.“

Religiniame tikėjime dalyvauja visas žmogus, jo kūnas ir individuali siela. Taigi religija yra įsiskaidinusi žmogiškume. O jis yra apspręstas tautiškumo. Individualus žmogus yra tautiškas žmogus. Žmogaus tikėjimas Kristumi yra apvilktas amžinu tautiniu drabužiu. Kiekvienas žmogus savąjį ryšį su Dievu išgyvena savaite.

Žmogus Dievą garbina gimitąja kalba, į liturgines apeigas įpina individualios tautinės kūrybos. Todėl žmogus negali būti kosmopolitas bendraudamas su Dievu. Tautiškas Dievo garbinimo būdas ypač buvo pabrėžtas Vatikano II Susirinkimo. Štai afrikiečiai, skirtingai nuo europiečių, savo pamaldumą katalikiškoje bažnyčioje išreiškia šokių.

A. Maceina iš tautinės individualybės kilusį Dievo pergyvenimo ir garbinimo būdą vadino religiniu tautiškumu. Štai lietuviams būdingas ypatingas pamaldumas į Dievo Motiną Mariją. O dainingieji džūkai mėgsta Dievą garbinti giesmėmis. Lietuva, kaip ir kiekviena tauta, turi ypač pamėgtas pamaldumo vietas, kuriose išgyvenamas tiek krikščioniškas, tiek tautinis bendrumas. Tai - Šiluva, jos atlaidai, Kryžių kalnas, Aušros Vartai. Tauta čia tarsi atveria savo sielą Dievui ir ne individualiai, o visi drauge.

Sventasis Augustinas IV a. taip išreiškė religinį tautiškumą: „Dangiškoji valstybė, keliaudama žemėje, iš visų giminių pašaukia žmones ir iš visų kalbų sudaro keliaujančią draugiją“. To, kas papročiuose, įstatymuose ir institucijose yra skirtinga, jina negriauna, bet palaiko ir saugo. Įvairių tautų įvairūs dalykai, padedantys siekti taikos žemėje, yra leidžiami, jeigu tik jie nekluduoja religijos, kuria garbinamas aukščiausias ir tikrasis Dievas. Taigi krikščionybė, religija nenaikina tautinių skirtumų kaip ir tautiškumo, bet ima juos į save ir pašvenčia bei įprasmina.

Religinis filosofas N. Berdiajevas yra pasakęs, kad tautos yra gražiausios Dievo kūrybos idėjos. Todėl giliausios tautiškumo šaknis glūdi ne tik prigimtyje, genuose, kultūroje, bet siekia antgamtinę sritį. Tautiškumas yra nesunaikinamas. A. Maceinos teigimu: „tautinė individualybė taip pat turi dalį mistiniame Kristaus Kūne.“ Vydanas rašė, kad tautiškumo metafizinis pradai glūdi žmogaus kraujuje, o giliausia šaknis - antgamtyje, t. y. Absoliute.

Vadinasi, žmogiškumas pasireiškia trimis pagrindinėmis būsenomis: individualumu, lytiškumu ir tautiškumu. Krikščionybė siekia išlaikyti šias būsenas, jas išbulinti ir pakildinti. Trys būsenos turi pagrindą antgamtinėje tikrovėje. Jei krikščionybė nereikalauja nuasmeninimo, ji negali reikalauti nutautinimo. Krikščionybė giliausia esmė yra asmens religija. Ji gina individualybę, o kartu ir tautiškumą.

Krikščioniui nereikia rinktis tarp kultūrinų, tautinių, religinių vertybių. Kadangi vertybių konflikto krikščionybėje nėra. Neteisus pagoniškojo nusistatymo lietuvis, kaltinantis krikščionybę

lietuviybės naikinimu, tautinių vertybių ignoravimu. Krikščionis savyje suima visas vertybes. Krikščioniui viskas leista, išskyrus nuodėmę. Krikščionis bus prieš tai, kas yra pagimdyta nuodėmės, kas pažeidžia Dievo tvarką. Krikščionybė visuomet yra prieš šovinizmą, imperializmą, kolonializmą, kitų tautų niekinimą, taip pat ir prieš savosios tautos neigimą, jos orumo žeminimą. Krikščioniška ir tautinė pasaulėžiūra papildo visa kita ir sukuria pilnutinę pasaulėžiūrą. Krikščionybė sudvasina tautinį žmogaus nusiteikimą. A. Maceina rašė: „Religija ir tautiškumas yra būtini siekiant gyvenimo pilnumo. Santykiai tarp religijos ir tautiškumo yra neperskiriami, gilūs, organiški, nes religija yra žmogiškojo buvimo turinys, o tautiškumas yra jos forma. Religija ir tautiškumas sudaro konkretų žmogaus būvį: pirmoji papildo savo turiniu, o antroji suteikia pastovią formą“.

Patriotizmas kaip savosios tautos meilė yra susirišusi su tautos esmės suvokimu. Kas suvokia, kad tautos yra nuostabus ir amžinas Dievo kūrinys, tam Tėvynės meilė, rūpestis savąja tauta yra natūralus dalykas. Tokio asmens patriotizmas bus sąmoningas ir nuolatinis. Patriotizmas tai - ir tikėjimas savo tauta, jos ateitimi. Tai pagrindžia asmens herojišką atsidavimą tautos idealams net iki gyvybės aukos.

Kadangi tautos šaknis glūdi antgamtinėje srityje, giliausias Tėvynės ir tautos meilės pagrindas yra antgamtyje. Mylėti Kristų tai - tuo pačiu mylėti savo tautą kaip atskirą Kristaus kūno narį. Meilė savo tautai atsiremia į Kristaus meilę. Patriotizmas krikščionybėje esti išgyvenamas naikinant egoizmą ir neapykantą. Patriotizmas religijoje pašventinamas. Tėvynės meilė krikščionybėje tampa religine dorybe. Dar daugiau, žmogus gali tapti šventas mylėdamas savo tautą pagal Kristaus pavyzdį.

Krikščioniškajame tikėjime žmogus išplečia savo meilę iki visuotinumui, neprarasdamas įsipareigojimų, asmeninės atsakomybės už savo tautą ir valstybę. Krikščionybėje įvyksta tautos ir žmonijos meilės sintezė. Popiežius Pijus X yra pabrėžęs: „*ei katalikybė būtų Tėvynės priešas, ji nebūtų dieviškoji religija... Bet gimtosios žemės meilė, tie patriotinio broliškumo ryšiai darosi stipresni, kai žemiškoji Tėvynė yra neatskiriamai surišama su kita Tėvyne, kuri nežino nei kalbų skirtumo, kuri sykiu apima ir regiamąjį pasaulį, ir tuos, kurie yra anapus karsto...*“ Tokiu būdu, krikščioniškoji doktrina išvengia kosmopolitinio lėkštumo ir šovinistinio siaurumo.

Garsus filosofas, kardinolas D. Marier itin taikliai teigia: Kristaus religijoje patriotizmas yra tapęs dėsniu, t. y. nėra tobulo krikščionio, kuris tobulai nemylti Tėvynės“ Ko Tėvynės meilė reikalauja, tą krikščionis turi vykdyti. Kristaus malonės padedamas krikščionis mokosi nesavanaudiškai mylėti Tėvyne. Tikėjimas patriotizmu suteikia daugiau jėgos bei išminties, be ko neįmanoma sėkminga veikla Tėvynės labui.

Tikėjimas paskatina asmenį kilniems ir nesavanaudiškiems darbams, net iki herojiškos aukos už tautos idealus. Tikėjimas moko ir

(Nukelta į 8-tą psl.)

T E V I Š K Ė S A I D A I

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation
LEIDŽIA AUSTRALIJOJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorius Edvardas Sidlauskas. Korespondencijas, straipsnius, skelbimus, prenumeratas siųsti viršuje nurodytu adresu. Prenumeratos kaina metams \$40. Kituose kraštuose \$45. Atskiras numeris \$1.00. Skelbimai už skilties vieną cm. - \$2.00. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taisyti savo nuožiūra.

Pirmos Krengždės

Rašo dr. Jonas Kunca M.D.

Praėjo 7 metai belaukiant geresnių žinių iš išsilaisvinusios Tėvynės. Tik dabar galime pasidžiaugti dėl dviejų teigiamų pokyčių.

Lietuvos ir Rusijos prezidentai pagaliau pasirašė tarpvalstybinių sienų sutartį. Dėl jos buvo ilgai derėtasi, bet nesusitarta, nes Maskva to nenorėjo. Tik prez. Jelcinui įsakius paruosti tą sutartį, derybos ėjo sklandžiai ir greitai. Spalio mėnesio pabaigoj įvyko Lietuvos ir Rusijos Federacijos prezidentų susitikimas Maskvoje, per kurį pasirašyta sienų sutartis ir susitarimas dėl mažesnio prekių apmuitinimo tarp abiejų valstybių.

Ta sutartis yra svarbesnė negu atrodo. Kai kurie rusų politikai ir net Rytprūsių gubernatorius aiškino, kad Klaipėdos kraštas irgi turi priklausyti Rusijai, nes 1939 m. jis buvo Vokietijos dalis. O laimėjus karą, Klaipėda kartu su Rytprūsišiais buvo perleisti Rusijai. 1939 metais mes neturėjome nei Klaipėdos, nei Vilniaus. Tu remdamiesi kai kurie Maskvos politikai yra prieš sienų sutarties pasirašymą, kad neprarasti pretenzijų į minėtą Lietuvos dalis. Sienų sutartis pripažįsta Lietuvą su buv. sovietinės respublikos sienomis, atseit, su Vilnium ir Klaipėda. Tuo užtikrinamas Lietuvos teritorijos integralumas ir pašalinamas pavojus statyti minėtus reikalavimus ateityj.

Už istorinės sutarties pasirašymą turime būti dėkingi A.Brazauskui ir sienų nustatymo komisijai. Mūsų prezidentas vedė su Maskva draugišką politiką ir

asmeninius santykius su svarbiais Kremliaus žmonėm nežiūrint, kad Lietuva pareiškė savo norą įstoti į NATO. Sienų sutartis su Rusija ne tik netrukdo mums įeiti NATO sąstatan, bet dar palengvina šį procesą: valstybė be nustatytų sienų negalėtų būti NATO nare.

Muitų sumažinimas padės padidinti eksportus į plačią Rusijos Federaciją. O rinkų mums reikia. Lietuva galėtų aprūpinti šviežiais produktais didžiausius Rusijos miestus: Maskvą ir St. Petersburgą. Toks prekybos padidinimas būtų naudingas abiem pusėm.

Tą sutartį dar turi ratifikuoti Dūma, kurioj daugumą turi komunistai ir nacionalistai. Abi grupės yra nusistačiusios prieš tą sutartį. Ratifikacija nebus lengva. Bet Jelcinas yra parodęs, jog jis gali palaužti Dūmos priešiškumą, kai yra reikalas. Dūmos nariai žino, kad įpykinę prezidentą jie gali prarasti savo šiltes vietas, nes prezidentas tą Dūmą gali paleisti. Belieka Lietuvai toliau vesti subtilią politiką su Maskva, ir ratifikacija bus atsiektą anksčiau ar vėliau.

Kitas džiugus įvykis, tai Vilniaus Apygardos teismo nutarimas leisti Adamkui kandidatuoti į prezidento kėdę. Kairieji ir dešinieji politikai mėgino visais būdais neleisti minėtam JAV lietuviui kandidatuoti. Norėdami sutrukdyti jie išgalvojo visokių kliūčių. Kadangi teismo sprendimas yra galutinis, Adamkus, kuriam yra palanki didžiausia rinkėjų dalis, dabar neturės kliūčių tapti prezidentu. Tai pozityvus, nes buvo atsisveglta įtautos norą ir užkirstas kelias politikų machinacijom. Ko

gero turėsim komunizmu nesusitępusį prezidentą, kuris geriau suvoks ko trūksta mūsų šaliai. Tik būtų klaidinga, jei kerštaujantys politikieriai naujam prezidentui trukdytų dirbti. Mat seimo dauguma yra ta pati ir ji norėjo, kad laimėtų jos kandidatas.

Gaila, kad po metų valdymo dabartinė vyriausybė dar vis neparodo savo sugebėjimo valdyti šalį. Vėl metai nėra ilgas laikas. Bet jau turėtų būti jaučiama vyriausybės iniciatyvos pradžia. Korupcijai išnaikinti neužtenka paskelbti jai karą, bet reikia energingai veikti.

Bankai dar nebaigti tvarkyti. Nesigirdi nei apie vyriausybės aiškų planą, kaip pagerinti šalies ekonomiką. Turėtas gyventojų, pritarimas pradeda blėsti. Geležį lengviau kalti, kol ji yra karšta. Vėl daleiskim, kad po prezidento rinkimų mūsų politikai nurims ir surimtėję pradės vieningai dirbti.

Ekonomijos progresas priklauso ne tik nuo įvairių planų vykdymo, bet ir nuo tinkamų sąlygų sudarymo įdėti pinigų į naujas įmones, prekiauti. Tam reikalinga tvarka ir drausmė valstybės gyvenime. Vėl, turėjome ir tebeturim progą išnaudoti turizmo galimybę, kaip kad daro ispanai, italai, graikai ir kiti. Lietuva labai graži šalis matuojant grožį tarptautiniu mastu. Turim daugybę viešbučių, gerus kelius, senos architektūros, stebuklingą Kuršių Neringą. Bet nepajudėjom suorganizuoti turizmo, pritraukti užsieniečius ir užjūrio lietuvius. Jei neatsiranda privačių kapitalistų tai padaryti, turėtų pati vyriausybė imtis turizmo organizavimo. Nieko mums netrūksta, tik iniciatyvos ir organizuotumo. Gal dabartinė vyriausybė atidarys tą aukso kasyklą?

Seimo kancleris džiaugiasi prokuratūra

Generalinis prokuroras K.Pėdnyčia nusiteikęs ryžtingai.
V.Jurkūno pieš.

„Prokuratūros darbu esu labai patenkintas ir džiaugiuosi, kad pavyko patvirtinti labai tinkamą kandidatą į jos vadovo postą“, - sakė Seimo kancleris J.Razma.

Komentuodamas pastarojo meto opozicijos kaltinimus, neva k.Pėdnyčia yra „kišeninis konservatorių prokuroras“, Seimo kancleris pabrėžė, kad tai neargumentuoti teiginiai.

„Šiandien man nežinoma nė vieno fakto, kad prokuratūra būtų parodžiusi kokį nors palankumą konservatoriams ar kaip nors neprincipingai sprendusi klausimą, susijusį su konservatorių nariais“, - tvirtino jis.

J.Razmos manymu, dabar jaučiami teigiami poslinkiai kasdieniame prokuratūros darbe, ypač nagrinėjant finansines bylas. Šiais metais tokio tipo bylose pateikta ieškinių už 32 mln. litų arštuota turto už maždaug 14 mln. litų. Seimo kancleris teigė, kad prieš porą metų didelio masto ekonominiai ir finansiniai nusikaltimai buvo beveik netiriami, net dangstomi.

„Mes labai greitai pamirštame, kokią situaciją turėjome prieš porą metų ir kokią dabar“, - pastebėjo J.Razma. „L.r.“

R.Ozolas įžvelgia nestabilumo faktorių

Centro sąjungos pirmininkas R.Ozolas neigiamai įvertino Prezidento A.Brazausko atsakymą siekti perrinkimo antrai kadencijai.

„Argumentai, kuriais Prezidentas pagrinde savo pasitraukimą iš politinio gyvenimo, nėra rimti. Vienintelis rimtas kriterijus galėtų būti supratimas, kad dirbi blogai“, - žurnalistams teigė R.Ozolas. Tačiau, pasak jo, A.Brazauskas nemano, kad pasitraukti turėjo dėl nesugebėjimo tvarkyti valstybę.

„Niekada gerai nevertinsiu jo pasitraukimo iš prezidentinės kovos, nes šio vieno žmogaus valia sugriovė Lietuvos politinių orientacijų struktūrą“, - teigė Seimo narys ir pridūrė, kad pasitikėjimą ar nepasitikėjimą politiniu atstovu turi išreikšti tauta.

R.Ozolas sakė esąs įsitikinęs, kad A.Brazausko pasitraukimas iš prezidentinės kovos labai padidino „atsitiktinumų vaidmenį ir politinį gyvenimą įvedė naujų rimtų nestabilumo faktorių“. „L.r.“

Privatizavimo įstatymų landos leisdavo švaistyti valstybės turtą

Rita Grumadaite

Daugelio valstybinių įmonių privatizavimas buvo neteisėtas, nelogiškas ir nepagrįstas. Taip Vyriausybės posėdyje pareiškė valstybės kontrolierius Vidas Kundrotas. Jo vadovaujama tarnyba atliko valstybės turto privatizavimo 1993-1995 metais įvertinimą.

Vyriausybės prašymu kontrolieriai patikrino apie pusšimtį įmonių.

V.Kundrotas teigė, kad toks procesas vyko ne tik tuos trejus metus, bet ir nuo pat privatizavimo pradžios. Pasinaudojusios Valstybės įmonių įstatymu, įmonės iš likutinio pelno padidino savo privatų kapitalą. Hiperinfliacijos metais - 1992-1993 metais - pasikeitė įmonių įstatinio kapitalo struktūra. Nors nevyko realus privatizavimas, valstybė prarado savo nuosavybę ir įtaką ūkio subjektų valdymui.

Valstybės kontrolieriaus teigimu, vykusio turto perdavimo į privačias rankas negalima pavadinti neteisėtu, nes tai neprieštaravo tuo metu galiojusiems įstatymams. Didinti įmonių kapitalą leido Valstybės įmonių įstatymas, nors tam šiek tiek prieštaravo Pirminio privatizavimo įstatymas. Tačiau abu įstatymai yra lygiaverčiai.

V.Kundrotas pažymėjo, kad tokios privatizavimo ydos buvo nustatytos daugiau kaip prieš dvejus metus. Buvo netgi paskelbti

V.Kundrotą stebina tai, kad už padarytas klaidas atsakomybę mėginama suversti vien Valstybės kontrolei.
P.Lilėliko nuotr.

skaiciai, jog valstybė prarado apie 2,5 mlrd. litų. Apie tai buvo informuotas tuometinis LDDP daugumos Seimas, Vyriausybė, šalies Prezidentas.

Seimas buvo įpareigojęs A.Sleževičiaus Vyriausybę sustabdyti tokį „privatizavimą“, priimti įstatymų pataisas. Tačiau ministrų kabinetas įgyvendino maždaug tik pusę nurodymų.

Seimo Biudžeto ir finansų komitete Valstybės kontrolės veikla buvo įvertinta patenkinamai. Tačiau ši institucija buvo kritikuojama už tai kad nepasipriešino valstybės turto švaistymui, neracionaliam paskolų dalijimui, biudžeto lėšų eikvojimui.

„Atskleidėme visus neracionalaus ir neteisėto privatizavimo būdus, paskolų grobstymo sistemą ir apie tai informavome valstybines institucijas. Dabar kaltinamas tas, kuris nustatė, kas yra blogai“.

Valstybės kontrolierių stebina tai, kad už padarytas klaidas atsakomybę mėginama suversti vien Valstybės kontrolės pareigūnams. Tačiau įvairių komisijų nariai buvo ir Seimo nariai, ir ministrai.

Ar valstybės kontrolierius nejaučia, kad jo kėdė ima klibėti? „To nejaučiu, nes man ant tos kėdės liko sėdėti apie 80 dienų“, - priminė V.Kundrotas.

Valstybės kontrolieriaus kadencija baigiasi sausio 5 dieną. Per penkerius darbo metus jis sakė nepatyręs politinių jėgų spaudimo ir neturi jokių paslapčių - visos jos perduotos valstybinėms institucijoms. „L.r.“

■ R A S O T E T E S T A M E N T A ? Skirkite dalį „Tėviškės Aidams“! Mintimi šventa ten investuokite save, Kur Dievas ir Tėvynė šaukia. Būk apaštalas spaudos „Tėviškės Aiduos“!

TRUMPAI

Vilniaus universiteto bibliotekos Baltojoje salėje atidaryta paroda „XII-XIX amžių Lietuvos, Lenkijos ir Rusijos monetos“. Ji skirta šią kolekciją surinkusio žinomo muziejininko, numizmato Povilo Karazijos (1887-1955) atminimui. Kolekcionieriaus žmona Uršulė Karazijienė ir dukra Laima Karazijaitė-Linkevičienė vertingą monetų kolekciją padovanavo Vilniaus universiteto muziejui.

Vilniaus Gedimino technikos universitete atidaryta architekto Vytauto Landsbergio Žemkalnio auditorija. Šis įvykis susijęs su Architektūros katedros 75-mečiu. Atidarymo iškilmėse dalyvavo architekto sūnus, Seimo pirmininkas V. Landsbergis.

Teologijos daktaras, poetas, kunigas Ričardas Mikutavičius pradėjo eiti rektoriaus pareigas Lietuvos žemės ūkio universiteto koplyčioje. Raštą dėl buvusio Aleksoto Šv. Kazimiero bažnyčios rezidento paskyrimo rektoriui pasirašė Vilkaviškio vyskupas Juozas Žemaitis.

Aukštosios mokyklos studentų bendrabučio salėje įrengtoje koplyčioje keturis kartus per savaitę rektorius R. Mikutavičius aukos šv. Mišias.

62 metų kunigas netik atliks akademinės bendruomenės sielovados darbą, bet ir dėstys etikos kursą universiteto studentams.

Kaune kunigas R. Mikutavičius yra ejęs rektoriaus pareigas Vytauto Didžiojo bei Šv. Mykolo Arkangelo (Jgulos) bažnyčiose.

„**Vykdamas** į užsienį buvau beveik įsitikinęs, kad Vilniaus apygardos teismas pritaris Vyriausiosios rinkimų komisijos sprendimui neišduoti man parašų rinkimo lapų, todėl bylos baigtis man buvo netikėta“. - pasiskridęs iš Švedijos Karmėlavos oro uoste pareiškė pretendentas į Prezidento Valdas Adamkus.

Apie teismo nutartį, leidžiančią jam tęsti kovą dėl Prezidento posto, V. Adamkus sužinojo jau būdamas Švedijoje. gauti informaciją jam padėjo forume dalyvavę Šiaulių savivaldybės vadovai.

V. Adamkus mano, kad pagrindiniai jo konkurentai kovoje dėl Prezidento posto bus Semimo pirmininkas Vytautas Landsbergis ir teisininkas Artūras Paulauskas. V. Adamkus tikisi, kad rinkimų kampanija bus korektiška ir dalykiška. „Man nepriimtinas kelias į Prezidento postą juodinant konkurentus“, - kalbėjo jis.

Vidaus reikalų ministras V. Žiemelis ir generalinis prokuroras K. Pėdnyčia nusprendė atimti iš Lietuvos žmonių teisę gauti informaciją apie vieną skaudžiausių

ir aktualesių problemų - nusikalstamumą. Neįstengdami įvykdyti pareigų - pažaboti nusikaltėlius, šie mokesčių mokėtojų pinigais išlaikomi pareigūnai nutarė savaip kovoti su nusikalstamumu - slėpti jį nuo visuomenės.

Generalinis prokuroras ir ministras savo pavaldiniams išsiuntinėjo telegramas, kuriomis įsakoma pareigūnams kovoti su žurnalistais, renkančiais informaciją. Tokį įsakymą bandoma pridengti nurodymu pareigūnams, bendraujantiems su žurnalistais, vadovautis Visuomenės informavimo priemonių įstatymo nuostatomis. Pavyzdžiui, nurodoma skirti, kurią informaciją visuomenė turi teisę žinoti.

Sv. Kazimiero lietuvių parapijos Londone klebonas kun. dr. Jonas Sakevičius, MIC, birželio 30 d. sulaukė amžiaus devyniasdešimtmečio. Jį šią vasarą aplankė iš Kauno atvykęs Sv. Gertrudos šventovės klebonas kun. dr. Vytautas Briilius, MIC, ejęs Lietuvos marijonų vienuolijos provincijolo pareigas. Svečias iš Kauno sudarė sąlygas garbaus amžiaus sulaukusiam Londono lietuvių klebonui kun. dr. J. Sakevičiui, MIC, pailsėti. Kun. dr. V. Briilius, MIC, taipgi lankėsi kun. dr. Stepono Matulio, MIC, vadovaujamame „Aušros Vartų“ židinyje Nottinghamame.

LSS Europos rajono penkiasdešimtmečiui skirta stovykla buvo atidaryta liepos 26 d. Lietuvių sodyboje, susilaukusi 70 jon suvažiavusių skautų. Juos pasveikino stovyklos viršininkas v.s. Stepas Vaitkevičius. Stovyklaujantys skautai, įskaitant ir būsimuosius, buvo nuo penkerių iki penkiolikos metų amžiaus. Iš JAV su kitais svečiais buvo atvykę vadovai - LSB vyriausias skautininkas v.s. fil. Albinas Sekas ir LSS vyr. skautininkė v.s. fil. Rita Penčilyienė. Brolijos tvarka rūpinosi jos atstovas s. Vincas O'Brien, o seserijos reikalais - jos atstovė ps. Kristina Harmes. Stovykla kasdien turėjo skautiškas programas stovyklautojus ir stovyklautojas užėmusias nuo ryto iki vakaro.

Pasaulio lietuvių centras naujo sezono veiklą Lemonte pradėjo rugsėjo 14 d. Visas sekmadienis buvo skirtas jau pernai aštuoniasdešimtmečio sukakties sulaukusiam Lietuvos vyčių chorui, kuriam ilgus metus vadovauja už chorą vis dar gerokai jaunesnis muz. Faustas Strolia. Choras giedojo Mišose, atnašautose Lemonto lietuvių Plm. Jurgio Matulio misijos šventovėje, o po pamaldų atliko meninę programą salėje.

Per Didžiosios Britanijos televizijos BBC antrąją programą buvo parodyta penktoji daugiauserijinio filmo premjeros

„Naciai - perspėjimas iš istorijos“ serija „Kelias ir Treblinką“, kurioje kalbama apie 1941 metų įvykius Lietuvoje ir Lenkijoje.

Televizijos seriale režisierius Laurence'as Beesas šios serijos antruoju režisieriumi pakviėtė dokumentinių filmų režisierių Saulių Beržinį, archyvuose medžiagos ieškojo režisierė Alicija Žukauskaitė.

„Kelias į Treblinką“ (Treblinka - kaimelis Lenkijoje, kur buvo įkurtos dvi koncentracijos stovyklos) buvo nufilmuotas 1996 metų rudenį Lietuvoje, Lenkijoje ir Vokietijoje. Jame apie 1941 metų vasaros įvykius kalba jų dalyviai, aukos ir liudytojai.

1981 metais į popiežių Joną Paulių II buvo pasikėsinta tuometinio KGB, o vėliau ir Kremliaus vadovo Jurijaus Andropovo įsakymu. Taip tvirtina vienas buvęs KGB karininkas. Ši nauja pasikėsimo į Romos katalikų Bažnyčios vadovo gyvybę versija pristatoma penkių dalių televizijos filme „Vatikanas - popiežių galia“.

Numatyta jį transliuoti per antrąją Vokietijos visuomeninę televiziją (ZDF). Slapti dokumentai iš Rusijos archyvų, anot ZDF, parodo, kaip „isteriškai Kremlius reagoavo į pirmojo slavų kilmės popiežiaus išrinkimą“. Į Joną Paulių II pasikėsinę turkas Ali Agca iš pradžių tvirtino esąs KGB agentas, tačiau vėliau tai paneigė.

Didelio galingumo JAV kariuomenės lazeris buvo išbandytas paleidus jį į nusidėvėjusį palydovą. Pentagono pranešimu, kariuomenė sėkmingai išbandė vidutiniu infraraudonųjų spindulių diapazonu veikiantį lazerį MIRACL, kurio spindulys yra leidžiamas mažesniais nei penkios sekundės intervalais.

Šis bandymas atveria naują karinės technologijos erą. Lazeris pataikė į palydovo infraraudonąją kamerą, kurios tuo metu užfiksuoti duomenys analizuojami Vait Sendze. Jeigu lazeris būtų buvęs įjungtas visu pajėgumu arba veikęs ilgiau, jis būtų galėjęs sunaikinti palydovą. Bandymu siekta parodyti, kad ir mažesnio intensyvumo lazeriai gali sugadinti palydovų duomenų kaupimo įrenginius, ypač infraraudonuosius daviklius.

Maždaug 40 kairiųjų radikalų judėjimo „Darbo Rusija“ aktyvistų Maskvoje protestavo prieš Lietuvos Prezidento A. Brazausko vizitą į Maskvą.

Smolensko aikštėje priešais Rusijos užsienio reikalų ministerijos pastatą vykusio mitingo dalyvių nuomone, svarbiausia priežastis, dėl kurios Rusijos prezidentas neturi priimti Lietuvos lyderio, - „rimti mūsų tautiečių, nuolat gyvenančių Lietuvoje, teisių pažeidimai“.

Ne mažesnę susirūpinimą judėjimo aktyvistams kelia tai, kad per A. Brazausko vizitą gali būti

pasirašyta Rusijos ir Lietuvos sienos sutartis, neva „įtvirtinanti dideles Rusijos teritorines nuolaidas - Klaipėdos krašto perdavimą Lietuvai“.

Prieš mėnesį visuotinius rinkimus Lenkijoje laimėjusi Rinkimų akcija „Solidarnosc“ (RAS) ir trečiąją vietą juose užėmusi Laisvės sąjunga (LS) susitarė dėl abiejų partijų būsimos koalicinės vyriausybės politikos bei ministrų postų pasidalijimo. Susitarimas buvo pasiektas prieš pat naujos sudėties parlamento pirmąjį posėdį.

„Pasirašyta galutinė sutartis dėl programos ir parafuotas politinis susitarimas“, - pareiškė RAS vadovas Marianas Krzaklewskis.

„Sutartis tenkina abi puses, o tai yra geras mūsų koalicijos patvarumo ženklas“, - pasakė LS derybininkas Januszdas Onyszkievicius po abiejų partijų vadovų derybų.

Rygoje nužudytas Izraelio pilietis Josmifas Kaedaras, kuris, kaip manoma, dirbo Izraelio žvalgyboje „Mossad“. Tai pranešė Latvijos laikraščiai.

50 metų J. Kaedarui du nežinomi vyrai 11 kartų smogė peiliu, penkios žaizdos buvo mirtinos.

Tai įvyko namo vienoje Rygos centrinių gatvių laiptų aikštelėje, kai drauge su žmona jis rengėsi važiuoti į Rygos užmiestį.

J. Kaedaro žmona Agita, kuri už jį jaunesnė 30 metų, lipdama laiptais atsiminė, kad pamiršo išjungti dujas, ir sugrįžo į butą. Būdama ten, ji išgirdo beviltišką riksmą. Žemiau laiptų aikštelėje rastas Izraelietis buvo jau negyvas.

Žiūrėkite, kad nesuklaidintų

(Atkelta iš 1-mo psl.)

jei tiksliai išsipildė viena Kristaus pasakotoji pranašystė apie Jeruzalę, be jokios dvejonės žmonija sulauks ir antrosios - pasaulio pabaigos. Tad svarbu ne iš smalsumo visaipten stengtis sužinoti tikslią datą, bet svarbiausia - jai deramai pasirengti: „budėkite, nes nežinote, kada grįš šeiminkas: ar vakare, ar vidurnaktį, ar gaidgystėje, ar rytmetį, kad netikėtai sugrįžęs, nerastų jūsų miegančių“ (Mk 13, 35).

- VISAŽINIS VIESPATIE

DIEVE! Tvirtai tikiu, kad ateis toji diena, kai „žmonės pamatys Žmogaus Sūnų, ateinančių debesyse su didžia gاليا ir šlove“ (Mk 13, 26). Duok man per angelus, šventuosius ir Marijos rankas rūpestingai pasirengti savo mirčiai ir tavojo Sūnaus antrajam atėjimui.

- BESIRENGIĄS MŪSŲ

TEISTI KRISTAU! Iš gilumos širdies Tavęs kuo nuosirdžiausiai meldžiu - neleisk man stoti purvinam Tavo akivaizdon. Duok man šviesos, išminties ir jėgų nusiplauti Tavo gydančiuose atgailos vandenyse, kad per amžius Tave garbinčiau.

(Iš Sv. Rašto spaudai paruošė kun. K.J. Ambrasas, S.J.)

Alvito bažnyčia 380 metų

Atlaidai! Sv. Onos Atlaidai

*Ir skuba žmonės i bažnyčią,
Ir plaukia iš širdies malda,
Ir kiekiena malda pasiekia - Dievo
ausį
Ir lengva darosi širdy... B.V.*

Alvito miestelis yra įsikūręs prie Alvito ežero ir Sirvintos upės, 7 km. į vakarus nuo Vilkaviškio ir 11 km. nuo Prūsų Lietuvos (Rytų Prūsijos) sienos. Alvito miestelis, randasi iš pietvakarių nuo Vistytio atbanguojančių aukštumų papėdėje. Nuo Alvito į šiaurę jau prasideda didžioji Sūduvos (Suvalkų krašto) lyguma, o čia pat pietuose dunkso beveik 200 m. aukščio Kaukagalnio kalvos. Apylinkės dirvožemis labai derlingas.

Nuo senų carinės Rusijos laikų, Alvitą kertą svarbiausias rytų susisiekimo su vakarais plentas. Per miestelį teka Sirvintos upė su savo gražiais aukštais krantais. Dar prie to viso grožio aplinkos, prisideda, šalia plento žavus Alvito ežeras. Beveik ant pat ežero kranto stiebiasi didžiulė, mūrinė Alvito bažnyčia su koplyčiomis ir koplytėlėmis, erdviu, dideliu šventoriumi ir visa eile žymių mirusiesiems paminklų, nes Alvitą yra garsus, kaip tikybinis centras, visoje Lietuvoje ir turi, šiuo požiūriu, garsią ir tolimą istorinę praeitį.

Didžiųjų Lietuvos Kunigaikštijų laikais Alvito kaimas jau buvo žinomas - tai Paširvinčio vaivaitė ar seniūnija; kaimas įkurtas Sūduvos kolonizacijos metu. 1506 m. Paširvintys buvo valdovinis dvaras; 1561 m. priklausė Naujosios Valios „Virbalio“ vaivaitėi. Alvito kaime tada buvo 10 valakų žemės. Vėliau Alvitą - Paširvintys nebuvo dvaras su laukais, o tik administracinis centras. 1744 m. sąrašuose nėra minimas nė vienas šios apylinkės dvaras.

1617 m. Paširvinčio „Alvito“ seniūnienė, Kuršo kunigaikštijos ir Lietuvos maršalkos Alberto Radvilos žmona, pastatė pirmąją medinę R.Katalikų bažnyčią. Bažnyčios fundatorė buvo iš reformacijos perėjusi į katalikų tikybą, pamaldi moteris. Pagal fundatorę bažnyčiai buvo duotas Sv. Onos titulas. Ona Radvilienė buvo nuvykus į Romą, kur Popiežius Klemensas VIII jai padovanavo Šv. Mergelės Marijos Lorentiškos paveikslą (Dievo Motina su kūdikiu). Paveikslas buvo atvežtas į Alvitą ir pakabinatas naujai pastatytoje bažnyčioje. Veikiai jis tapo garsus ir pamaldžių žmonių buvo laikomas turis stebuklingos galios.

Dėl Alvito parapijos priklausomybės kilo ginčas tarp Vilniaus ir Žemaičių vyskupų. 1623 m. sutartą dieną, į Paširvintį turėjo atvykti abiejų vyskupų įgaliotiniai ir išspręsti klausimą vietoje. Tačiau Vilniaus vyskupo įgaliotiniai neatvyko. Žemaičių vyskupo įgaliotiniai pirmiausia atvyko į Virbalį; Virbalio klebonas tvirtino, kad Paširvintys turįs priklausyti Virbalio parapijai ir tuo pačiu Žemaičių vyskupijai, nes skambinant Virbalio bažnyčios varpais, esą girdėti ir Paširvintys. Atstovai, nuvykę į Paširvintį, klebono nerado namie, ir savo įsakymą paklusti Žemaičių

Alvito bažnyčios didysis altorius Gauronskių koplyčioje

vyskupui padėjo ant stalo. Kažkuris pranciškonas, pavadavęs kleboną, numetė nuo stalo tą patvarkymą, sakydamas, kad jis neturi klausyti nei Žemaičių, nei Vilniaus vyskupų, o tik savo vienuolyno vyresniųjų.

Kada Paširvintys pradėtas vadinti Alvitu, tikslesnių žinių nėra. 1674 m. vizitacijos dokumentuose rašoma Alvitą ir pažymima, kad jo bažnyčia didelė, gerai išlaikoma. Prie bažnyčios tada buvo kun. Adomo Starkevičiaus pristatyta koplyčia su jau minėtu paveikslu. Iš 1744 m. Vilniaus sinodo sąrašų matyti, kad tada Alvitą buvo labai didelio dekanato, priklausiusio Vilniaus vyskupijai centras.

1840 m. parapiečių ir

Zygimanto III) užrašuose buvo įsakmiai pažymėta, kad Alvito klebonas turįs būti lietuvis ir mokas lietuviškai kalbėti. Tačiau praktiškai šio nuostato nevisada buvo laikomasi.

I pasaulinio karo metu sviediniai gerokai apgriovė Alvito bažnyčią; buvo sunaikinta klebonija ir ūkio pastatai. Kun. Petras Maslauskas bažnyčią atremontavo, o, bažnytinius trobesius atstatė kun. Andrius Povilaitis. Alvito parapija priklausė Vilkaviškio dekanatui; 1936 m. apjungė 4312 katalikų. 1944 m. traukdamiesi vokiečiai bažnyčią susprogdino ir visą Alvito miestelį sudegino.

Iš senovės laikų Alvitą buvo garsus sv. Onos atlaidais. Tada iš įvairių Sūduvos vietovių suvažiuodavo tūkstančiai žmonių. Jų metu būdavo didžiuliai turgai - mūgės (kermošiai) su gausybe karabelininkų, prekybininkų, mainikautojų ir kitokių prašmatnybių. Neveltui buvo dainuojama: „Nuvažiavo į Alvitą pirkti Jonui dūdą...“

Sie atlaidai rišami su sv. Onos paveikslu, apie kurio atsiradimą yra toks padavimas. Senovėje Alvito vietoje tebuvę platus liepynai. Viena dievobaiminga dvarininkė sapnavusi, kad ant ežero kranto augančioje liepoje esąs sv. Onos paveikslas. Kai antrą kartą tą patį sapną sapnavusi, dvarininkė ten nuvykusi ir paveikslą radusi. Jis buvęs padėtas Vilkaviškio

Gauronskių koplyčia, kurioje pokario metais įruošta bažnyčia

valstybės lėšomis, Alvitą pastatyta mūrinė bažnyčia. XIX a. pabaigoje ji buvo apleista, tačiau savo lėšomis ją pataisė Sūklių dvaro savininkas St. Gauronskis.

1635 m. Jonas Antanas Chrapovickis Alvitę įkūrė altariją, užrašydamas jai 7 valakus žemės ir 3000 lenkų auksinių. Tačiau 1865 m. rusai Altariją panaikino. Karalius Zygimantas III dovanavo Alvito klebonui visą Boblaukio kaimą (15 valakų žemės), smuklę ir 5% nuo 6000 lenkų auksinių. Vėliau prie šios fundacijos pridėtas Būdiškių dvarelis (6 valakai) ir Teiberiškių kaimas (8 valakai), drauge su baudžiauninkais. Pačiame Alvito miestelyje ir apylinkėse klebonui priklausė kiek sklypų; turėjo ir kitokių pajamų. Tačiau ilgainiui šie turtai išnyko: vienas atėmė prūsų, kitus rusų valdžia. 1865 m. klebonui teliko daržas ir 300 rublių metinės algos. Alvito klebonais dažniausiai būdavo aukšti dvasininkai, jų tarpe minimas ir Vilniaus vyskupas Mykolas Zenkevičius. Fundatorių (karalius

bažnyčioje. Po to dvarininkė vėl sapnavusi, kad paveikslas esąs liepoje. Ir šį kartą jį liepoje radusi. Tai buvęs ženklas, kad toje vietoje turinti pastatyti bažnyčią; tą ji ir padarė.

Alvito bažnyčios šventoriaus kampe yra rūšys su didele mūrine koplyčia ir dvarininkų Gauronskių šeimos palaikais. Prie klebonijos ir bažnyčios buvo didžiulis vaisių sodas.

Spaudos draudimo laikais Alvitę ir apylinkėse energingai veikė daraktorius Antanas Mirkevičius, išplėtęs knygų ir laikraščių platinimą ir vaikų mokymą. Apie 1880 m. Alvitę atsirado lietuviškas choras. Jau XIX a. gale ir XX a. pradžioje alvitiškiai buvo tautiškai susipratę.

Žmonės stengėsi įsisavinti geresnius ūkininkavimo metodus. XIX a. prie Alvito dvaro įsteigta plytinė, kuri plytomis pirmoje eilėje aprūpindavo gausius Gauronskių dvarus.

Prieš I-ąją pasaulinį karą buvo žemės ūkio mašinų fabrikas - liejykla. 1897 m. Alvitą buvo 452 gyventojai. Dvare buvo spirito varykla. (Dabar ten įrengtas prašmatnus restoranas „dūda“, pagarsėjęs visoje Suvalkijoje). I-ąjo pasaulinio karo veiksmai apgriovė miestelį; buvo sudeginta bažnyčia ir klebonija. Griūnant bažnyčiai ir vykstant šaudymui buvo užmušti 7 ir sužeisti 5 asmenys. Priklausantys Avitui sudegė šie dvarai: Kaukagalnio, Penkinių, Valerijanavo, Versnupių, Rutkiškių ir Unijos dvarai; Čyčkų kaime sudegė 15 sodybų, Vaičlaukyje 2, Kiršuose 5, Boblaukyje 8, Misviečiuose 3 sodybos. Daug žmonių liko be maisto ir pastogės.

Kuriantis nepriklausomai Lietuvai alvitiškiai buvo aktyvūs. Nemaža jaunų vyrų stojo savanoriais į Lietuvos kariuomenę. Daug jų buvo apdovanoti Vyties Kryžiais bei medaliais.

1923 m. Alvito miestelyje ir dvare buvo 487 gyventojai. Alvitą buvo valstiasis centras ir priklausė Vilkaviškio apskrčiai. Buvo 6 komplektų pradžios mokykla, valstiasis savivaldybė, paštas, sveikatos, punktas, policijos nuovada, kooperatyvas, parama, pieno perdirbimo b-vė (garsėjo puikiais sūriais), smulkus kredito draugija, spirito varykla, keletas krautuvų ir amato dirbtuvių.

II-jo pasaulinio karo metu Alvitą su apylinkėmis skaudžiai nukentėjo: sudegė miestelis ir daug ūkininkų sodybų; daug žmonių buvo suimta, kalinta, deportuota ir nužudyta. Bolševikų okupacijoje Alvitą paverstas kaimu ir priskirtas Kybartų, vėliau Vilkaviškio rajonui, yra apylinkės centras.

Yra aštuonmetė mokykla, felčerių punktas, mechaninės dirbtuvės. 1959 m. buvo 201 gyventojas. Dabar miestelis vėl kitaip išplanuotas, sodybos išsistacičius tarp Sirvintos upės ir aplink ežerą, o taip pat prie plento. Dabartinis gyventojų skaičius yra žymiai didesnis.

Ir per 53-ius metus Sv. Onos atlaidai buvo ir yra švenčiami, ant Sv. Onos bažnyčios griūvėsių, o šiaip sekmadieniais ir kitomis dienomis pamaldos yra laikomos Gauronskių koplyčioje. Dabar Lietuvoje ir išsvijoje renkamos aukos atstatyti šią Sūduvos Sventovę, Alvito Sv. Onos bažnyčią. Būtų labai kilnu, kad Australijoje gyvenantys lietuviai, o ypačiai suvalkiečiai nors ir mažomis savo aukomis pagelbėtų atstatyti šią mums brangią Sventovę.

Jaučiu širdyje džiaugsmą, ir tiesiog pasididžiavimą, kad mano protėviai o taip pat ir mano tėvai pasirinko šį nuostabiai gražų ir šielai mielą Sūduvos - Suvalkijos kampelį, kuriame ir aš gimiau ir vaikystę praleidau. Nors dabar toli esu nuo to mažo kampelio, bet mano širdis peramžius ten plaks.

Martyė Sidlauskienė

„Tėviškes Aidai“ yra vienintelis Australijos lietuvių katalikų laikraštis. Visi juos remkime. Iš anksto prisiųskime prenumeratos mokesį, įrašykime „Tėviškes Aidas“ į savo Testamentą. Katalikiška spauda reikalinga visada!

Melbourno Katalikių Moterų Kultūrinio darbo apžvalga

Melbourno Liet. Kat. Moterų Kultūrinės popietės metu, kuri įvyko š.m. spalio 19d. Lietuvių Namų Jubiliejineje salėje, D-jos pirm. Halina Statkuvienė suorganizavo ir akivaizdinę spurgų virimo demonstraciją, kas visas maloniai nustebino.

Daugelis pradėjo abejoti, kad sunku bus tokią demonstraciją čia pravesti, nors ir prityrusi šeiminiškė yra Salomėja Grybienė. Daugelis baiminosi, kad didelėje vėsioje salėje spurgoms tesla gali nepakilti.

Aikščiota, gūžčiota, gėrėtasi, stebėtasi, kai spurgos gražiai pakilusios vartėsi ir rudo karštuose taukuose. Nespėjus tuzinui išvirti, kaip godžiai buvo sesių suvalgytos. Skanių spurgų kvapą pajutę, pasimaisė prie durų kai kurių sesių ir antrosios pusės. Paragavę ir valgydami vyrai gyrė spurgas ir šeiminiškę.

Na, o Kat. Mot. D-jos gerovė ir kultūrinis lygis dar vis kyla nors sykiu gyvenimas bei veiklos dirva pasidarė sudėtingesnė, ypatingai po džiaugsmingo Lietuvos valstybės atkūrimo.

Darbe, buityje, tarpusavyo santykiuose su tautiečiais Lietuvoje, iškyla klausimų į kuriuos atsakymo ieško kiekvienas individualiai, bet tas galėtų būti ir filosofų, psichologų ir sociologų dėmesio objektu.

Sesė pirm. Halina Statkuvienė, kai spurgų tesla kilo, išnaudojo laiką paskaitymui dvių labai įdomių laiškų gautų iš Lietuvos. Vienas gautas iš taip vadinamos meilės apaštalės, Janinos Navickaitės. Ji Lietuvoje tarnauja Lietuvos atstumtusiems, išsekusiems, nusivylusiems. Janina N. padėjo Halinai už siuntinius ir už pasirūpinimą jos asmeniu. Padėjo už pinigų paskirtus kopijavimo technikai įsigyti, kas jai labai palengvino tarnystę. Labai jau Janina džiaugiasi Vyskupu J.Tunaičiu ir geromis naujienomis, kad Visų Šventųjų bažnyčia, vadovaujama 33 metų amžiaus kun. Varanecko, priglaus ir globos valkataujančius Vilniaus vaikus. Kun. Varaneckas įruošė jiems valgyklėlę, žada įruošti ir vaikų prieglobstį, neatmetant ir benamių vyresniųjų. Turės jie valgyklą, dirbtuvėles, dušą ir sandėlius. Bus kunigas nebijantis išklausti išpažinties ir drauge melstis su vardgieniais. Perspektyva labai džiuginanti ko jie laukė daugiau nei septynerius metus.

Janina Navickaitė rašo, kad bažnyčia dabar turės bent vienus namus labiausiai atstumtusiems, kad jų gyvenimo bent paskutinė valanda būtų šviesesnė.

Visų varguolių vardu p.J.Navickaitė pareiškė begalinį dėkingumą kiekvienam žmogui prisidėjusiam patarnaujant Lietuvos atstumtusiems. Atskira padėka p.Jurgelaitienei, kurios auką perdavė p.Gabrielius Žemkalnis. Viską yra gavę per draugę Staselę iš Kauno ir per anūką Aidą. Ypatinga padėka, kad Melb. Kat. D-jos moterys yra koplyčios didžiausios ir aktyviausios rėmėjos.

Kitą labai jautrų, gilių minčių, dr.Birutės Žemaitytės laišką, Halina irgi perskaitė.

Šiame laiške dr. B.Žemaitytė prisimena kalinius, kuriuos ji kiekvieną trečiadienį lanko pataisais namuose. Ji rašo, kad skauda yra daugelio kalinių problema. Jais

Rašo A.Baltrukonienė

žmonės nebeprisitiki, nors jie jau prisikėlė, bet be paramos dvasinės, moralinės ir bent minimalios materialinės, jie gali vėl suklypti. Ji motiniškai išgyvena kalinio dalią, jos žodžiais - kas mummy išskiepino kai kurių gyvūnų instinktus, - susižeidusį pribagti.

Dr. Birutė Žemaitytė parašė knygą „Mylėk kaip save“. Ši knyga neromanas, o gyvenimas, nemylimo žmogaus gyvenimas, atvedęs jį į kalėjimą į skausmą į netektį. Visi 11-ka veikėjų realūs, gyvi kenčiantys, besiblaškantys žmonės. Knyga galima užsakyti pas Haliną.

Dr. Birutė prašė, kad Halina padėkotų visoms, visoms už paramą.

Nespėjus dar Halinai visų gautų iš Lietuvos laiškų perskaityti, kai spurgų kilimo laiku pasinaudojo ir Aleksandra Volkienė, Kat. Mot. D-jos Revizijos k-jos pirmininkė. Ji buvo pasiruošusi D-jos knygų su siuntinių siuntimu į Lietuvą, tikrinimo rezultatus pranešti. Knygas veda D-jos pirmininkė. Revizijos komisija susideda iš: Aleksandros Volkienės, p.Milvydienės, p.Samulienės. Revizijos komisija rado, kad knygos vedamos tvarkingai ir su visais pateisinamais dokumentais.

Revizijos komisija išreiškė, kad labai daug darbo įdėjo ir labai daug laiko paaukojo D-jos pirm. Halina Statkuvienė ir valdybos narės: Vida Vaitiekūnienė ir Genė Mackevičienė.

Revizijos komisijos narės

pareiškė, kad visi žino, jog suorganizuoti talpintuvą, pardavinėti dėzes, o vėliau priimti tas dėzes jau supakuotas yra didžiulis darbas. Reikėjo ir daug laiškų parašyti, telefonu pakalbėti. Nuo 1992 metų iki dabar jau šeši talpintuvai buvo suorganizuoti.

Su kiekvienu talpintuvu yra siunčiami labdaros siuntiniai našlaičiams, daugiavaikėms šeimoms ir pagalbos reikalingiems žmonėms. Iš viso yra išsiųsta 290 siuntinių. Juos visus supakuoti, surišti ir adresuoti yra labai didelis darbas. Į pagalbą vis ateina p.Zigmas Mackevičius ir reikalui esant, p.Irena Jokubauskienė. Ačiū jiems!

Labai dažnai suaukotus drabužius reikia pavalyti, išmazgoti ir sutaisyti. Čia valdybos trys narės veža krūvas tų drabužių namo - pertvarkymui. Dar ne viskas! Sąryšis su siuntiniais labai daug laiškų rašoma, nes kiekviena šeima, kuriai siunčiamas siuntinys gauna laišką. Taip pat glaudus susirašinėjimas vyksta ir su asmenimis Lietuvoje, kurie dirba našlaičių, ligonių, mokyklų ir pagalbos reikalingų žmonių gerovei. Gautas pelnas iš talpintuvų naudojamas tai pagalbai. Taip pat labai dažnai pridedama dar ir parama iš Draugijos kasos. Draugijos kasos pelnas gautas iš talpintuvų laikomas atskirai.

Rev. k-jos pirmininkė suminėjo dar keletą asmenų su kuriais glaudžiai Kat. Mot. D-jos v-ba bendradarbiauja Lietuvoje. Tai

dr. Algirdu Suškevičium ir dr. Brone Urbonaite. Per juos duodama pagalba Vilnijos mokykloms.

Gauna siuntinius ir dr. Žemaitytė ir dr. Bunza. Jie paskirsto juos savo nuožūra žmonėms, kuriems tokia pagalba reikalinga, bet daugiausia našlaičiams.

Motinos Teresės seserys Kretingoje gauna siuntinius, kurios tuos drabužius ir maistą paskirsto savo nuožūra.

Janina Navickaitė irgi gauna tokią pagalbą ir mes visi žinome kokią pagalbą ji atlieka. Per Vysk. Tunaitį Janina gavo namą ir dabar galės dar geriau dirbti savo darbą.

Per kun. Robertą Grigą, Draugija taip pat remia Lietuvos Ateitininkus. Prieš keletą metų iš talpintuvo pelno buvo nupirktas automobilis kun. Bartuliu, dabar Vyskupas Bartulis. Mašina jam labai buvo darbe reikalinga. Gi Katalikių Moterų D-ja Lietuvoje yra remiama per dr. Gražiną Paliokiene.

O p.Lansbergienė suteikia Draugijai sąrašus daugiavaikių šeimų, kurioms pagalba labai reikalinga.

Visko čia smulkiai suminėti neįmanoma, nes būtų labai ilgas sąrašas. Reikia atkreipti dėmesį, kad visą susirašinėjimą, atlieka Draugijos pirmininkė.

Revizijos komisijos narės išreiškė viešą padėką pirm. Halinai Statkuvienėi ir valdybos narėms - Vidai Vaitiekūnienėi ir Genei Mackevičienei už įdėtą didelį darbą ir paaukotą laiką.

Adelaidė

Spalis - Marijos Rožinio Karalienės mėnuo

Šį mėnesį mūsų šv. Kazimiero Lietuvių Bažnyčioje sekmadieniais 11 val. šv. Mišiose, šv. Kazimiero Bažnyt. choro vadovės N.Masiulytės-Stapleton rūpesčiu buvo giedamos skambiosios, choro gražiai išpildomos Marijos giesmės. Kai prie vargonų jaunasis vargonininkas Jonas Pocius, tada ir visa bažnyčia kartu su choru giedame brangiąsias, įprastines šv. Mišių giesmes. O vieną dieną - Jaunimo Koncerto dienoje, įsipynė Dariaus Kubiliaus smuiku švelniai, jautriai išpildyta Massenet „Meditation“ vargonams palydint choro Vadovei. Tų garsų skambėjimas ir mūsų maldos siekė Dangų.

Jaunimo Koncertas

Spalio 12 d. Liet. Kat. Centro salėje tuojau po šv. Mišių ir pietų, vyko Ateitininkų suruoštas „Jaunimo Koncertas“. Visa Ateitininkų valdyba sukruto, išjudino tėvelius, senelius ir jaunimėlį, visi įnešė savo darbo dalį ir buvo puikus koncertas. O kaip gražiai atrodė scena su tikru berželio liemenėliu, Ateitininkų ženklų, pavasarinių žiedų puokštėmis, žaltumnyais ir su 20-šimčia gražaus jaunimėlio mažučiu ir vyresnių užpildžiusių sceną. Bus aprašyta.

Tą dieną pietus paruošė Liet. Katalikių Moterų D-jos v-ba, pelnas - mūsų Bažnytėlės puošimui ir

badaujančių paramai. Kadangi salė buvo aptemdyta, tai ant stalų spindėjo plūduruojančių rožių žiedelių žvakučių švieselės - tai jau sudarė išskirtiną nuotaiką - bus „Jaunimo Koncertas“.

Pabendravimas

Spalio 22 d. Liet. Kat. Moterų D-jos v-ba suruošė pabendravimą. 10 val. ryto šv. Kazimiero Liet. Bažnyčioje Dvasios vadas kun. J.Petraitis aukėjo šv. Mišias D-jos užprašyta intencija, į Sv. Dvasią. Pamokslė paminėjo, kaip labai mums reikalinga Sv. Dvasia ir malda į Ją. Papasakėjo apie Rožinio maldą, kai ko ir mes Rožinio būrelių narės nežinojome, taip gera buvo sužinoti. Lekciją skaitė pirm. S.Vasiliauskienė, Auką atnešė Rožinio būrelių vadovės - T.Gasiūnienė ir B.Morkūnienė. Patarnavo A.Kubilius. Bažnyčios puošėjos S.Ciplienės papuoštas Altorius, žiedai prie Fatimos Marijos statulėlės. Po šv. Mišių kun. klebonas pravedė Rožinį. Užbaigė giesmę „Marija, Marija“.

Salėje susirinkome pabendravimui. Pavasarėlis. Paruoštas pusrtytėliui stalas žydi rožėmis, lyg lietuviškas darželis. Kun. klebonui palaiminusi pusrtytėlį, užkandžiavome.

Šį kartą pabendravime atšventėme didelę sukaktį. Mūsų brangiųjų D-jos narių p.Jadvygos Janilionienės ir p.Antanijos Pločkšienės 90-ties metų Sukaktį.

Pirmininkė pasveikino mėlės narses, pasidžiaugė jų nuveiktais darbais. Jadvyga Janilionienė dirbo

valdyboje net 19-ka metų iš jų 14-ka metų buvo kasininke. Visur dirbo prie įvairiausių Draugijos v-bos darbų. Antanina Pločkšienė buvo Draugijoje dalyvaudama visuose jos parengimuose ir remdama materialiai. Ir dabar Juodvi abi rūpinasi, domisi Draugijos veikla ir remia materialiai. Dievulis Joms suteikė ilgą, garbingą amžių. Dėkojo už jų darbus Draugijai.

Įteiktos dovanėlės, atneštas sukaktuvinis tortas, sugiedojome „Ilgiausių Metų, Valio“, pakėlėme šampano taures. Skanus buvo pareng. vadovės J.Vosylienos pagamintas sukaktuvinis tortas, Pirmininkė visiems išdalino.

J.Janilionienė savo mielame žodelyje dėkojo už dienas praleistas būnant D-jos valdyboje. Tai nebuvo sunkus darbas, bet buvo malonūs susitikimai, dienų praleidimas gražiausiu tikslu taip artimų Draugijos narių tarpe. Dėkojo už nuoširdumą šioje dienoje.

A.Pločkšienė pasidžiaugė Dievo duota dovana 9-šimčia metų. Tą nuopelną priskyre Dievulio valiai, Marijos globai, nuoširdžiai dėkojo valdybai.

Į šį pabendravimą valdyba kvietė Gyvojo Rožinio būrelių narses-ius ir Draugijos narses, norėjome susitikti Rožinio mėnesyje.

Antroji pabendravimo dalis buvo Rožinio būrelių Vadovių pasisakymas. T.Gasiūnienė pranešė, kad yra trys Gyvojo Rožinio būreliai. Dviem vadovauja T.Gasiūnienė, vienam B.Morkūnienė. Supažindino su būrelių nariais - Rožinio kalbėtojais, paskaitė jų pavardes. Pasidžiaugė, kad visi būrelių nariai kalba visada

(Nukelta į 8-tą psl.)

IS MŪSŲ PARAPIJŲ

Melbournas

Mirusiųjų atminimaisietuvių tarpe tebėra gana gyvas. Vėlinių išvakarėse Fawknar kapinėse prie A.Š.A. Garbės Prelato Prano Vaserio kapo susirinko gerokai virš šimto žmonių. Čia prel. Pr. Dauknys Vėlinių apeigas pravėdė pagal Lietuvos Vyskupų Apeigyną, patvirtintą Vatikano Šventųjų Apeigų Kongregacijos. Visuotinius atlaides galime laimėti už mirusius ir dar priimti šv. Komuniją, sužadinti nuoširdų gailestį ir tuo būdu pašalina atlaidams gauti kliūtį. Po maldų visi sugiedojome Lietuvos Himną, nes čia sudarome savo Tautos dalį ir baigėme su „Marija, Marija“ giesme.

New Cheltenham kapinėse Vėlinių išvakarėse buvo susirinkę apie 10 žmonių, kiti gal buvo kitur išvažiuo, bet lygiai taip pat atlikome už savo artimuosius mirusius.

Springvale kapinėse jau nemažai lietuvių palaidota ir Vėlinių dieną - lapkričio 2 -

sekmadienį po pietų susirinko gana didelis būrys virš 50 prie A.Š.A. Danutės Bortkevičiūtės-Zilinskienės kapo, ir čia prel. Pr. Dauknys atliko Vėlinių apeigas su visais atvykusiais tikinčiaisiais. Visi garsiai giedojam Lietuvos Himną, net aidėjo eukaliptų viršūnėm ir baigėm „Marija, Marija“ giesme. Tai buvo graži, saulėta pavasario diena ir kiekvienas laimėjo visuotinius atlaides už savo mirusius.

Parapijos Namų Kensingtone pavasariui įpusėjus gražiai sutvarkė pievutes ir medelius - Zigmas Augaitis ir Juozas Keblys - abu iš Parapijos Tarybos. Ypatingai Zigmas kasmet prie gatvės tvoros nukarpo kiparisų viršūnes, per metus užaugusias ataugas, net ir praeiviai sustodami pasidžiaugia menišku grožiu. Abiems nuoširdus aciū! Prie Parapijos namo baliustrados jau sužydėjovisa eile rožių krūmeliai: raudonos, gelsvos ir baltos, o kitoje vietoje tūkstančiai nasturkų žiedų: gelsvų, ružavų ir raudonų. Svečiams atėjus pakelia nuotaiką gėlių grožiu!

50 METŲ LIETUVIŲ IR PABALTIEČIŲ EMIGRACIJOS JUBILIEJUS

Data: Sekmadienį
1997, lapkričio 16
1.30 val. p.p.

Vieta: „Cafe Limani“ Station Pier Restoranas
Station Pier
Port of Melbourne,
South Melbourne

Kaina: Auka nemažiau \$7
(padengti užkančių išlaidas)
Gėrimus - galėsite nusipirkti vietoje

Bilietus, ir autobusą nuo Lietuvių Namų, užsakyti pas p.M.Sodaitienę, 9569 9578, arba per A.Vyšniauskienę 9467 4945. Autobuso kaina - veltui.

ALB Melbourne
Apylinkės Valdyba

50-čio Komitetas,
Melbourne

Parapijos susirinkimas

Sis Melbourne mūsų Parapijos susirinkimas buvo Lietuvių Namuose koncertų salėje spalio 26 d., Sekmadieniais po pamaldų visuomet būna pietūs Lietuvių Namuose, kuriuos ruošia organizacijos. Tai ne tik lietuviški skanūs valgiai, sustiprinami kartu ir draugiški ryšiai.

Koncertų salėje susirinkime dalyvavo virš 40 asmenų. Parapijos pirmininkas Valentinas Čižauskas pakvietė mūsų kun. prel. Pr. Dauknį susirinkimo maldai, o po jos dar pristatė mūsų parapijos darbuotojus, jiems visiems padėkodamas. Parapijos Namų „Trustees“ - patikėtiniai, Testamentų vykdytojai, pagal Australijos įstatymą. Jie yra: advokatas ir notaras Juozas Lukaitis, Juozas Keblys, Zigmas Augaitis ir mūsų kunigas Pr. Dauknys, kuris advokatai pateikia naują asmenį, jei kuris iš tos sudėties miršta, ar išvyksta kitur. Parapijos Tarybą sudaro: pirmininkas Valentinas Čižauskas, nariai: Juozas Keblys, Antanas Jankevičius, Zigmas Augaitis, Benediktas Beržanskas, kartu ir kunigas. Sekmadieniais pamaldose aukų rinkėjai: Zigmas Augaitis ir Jonas Venckus, kartais padeda ir Edvardas Marganavičius. Mūsų pamaldų nuolatinis zakristijonas Stasys Šiuškus.

Lietuviškų pamaldų Sv. Komuniją padeda kunigui dalinti Valentinas Čižauskas ir Juozas Keblys. Prieš keletą metų jie baigė Arkivyskupijos studijas, egzaminus labai gerai išlaikė ir gavo iš Melbourne arkivyskupo Francis Little Diplomą - Sv. Komuniją dalinti tikintiesiems. Jie abu kas sekmadienį pasikeisdami atlieka gautas šias garbingas pareigas. Parapijoj gerai veikia Gyvojo Rožančiaus Brolija, pirmininkė Viktorija Jablonskienė. Stipriausia organizacija tai Katalikių Moterų su savo nuolatine pirmininke Halina Statkuviene.

Parapijos Sekmadienio MokyklaperkeltąjįLietuvių Namus, kai prie lietuviškų pamaldų Svč. Marijos Jūrų Žvaigždės bažnyčios yra didelė mokykla, bet jų vadovai

mūsų mokyklos 5 skyrius suvarėtik į vieną klase. Tai tuo metu architektas Algis Klimas padarė labai gerą Lietuvių Namų planą ir kur galės mokyti atskiri mūsų Sekmadienio mokyklos skyriai. Melbourne Miesto Savivaldybė gerai įvertino Lietuvių Namų planą, tinkamą mūsų Sekmadienio mokyklai ir Algii Klimui ir kiekvienam po jo vadovam suteikė mokyklos Direktorius titulą! Dabartinė mūsų mokyklos Direktorė yra Rita Mačiulaitienė ir 8 mokytojai.

Mūsų visų parapijiečių pasididžiavimas, kad savo lietuviškom pamaldom bažnyčioje turime labai gerą Parapijos Chora, vadovaujamą dirigentės Zitos Prašmutaitės ir vargonininkės Ritos Mačiulaitienės. Nuoširdi padėka Choro Vadovėms ir visiem choristam ir choristėm už didelį pasišventimą - Giesmių grožis - kelias į Dievą!

Kitą pranešimą pateikė Juozas Keblys, kai už mūsų lietuviškas pamaldas tos bažnyčios klebonas įsakė kas savaitę išvalyti bažnyčią nuo dulkių. Mūsų darbstūs lietuviai ir tą įsakymą gražiai ir gerai atlieka. Mūsų Parapijos Namuose yra „Tėviškės Aidų“ Redakcija, Administracija, kompiuterio kambarys ir saliuokė, kur laikraštį kitur atspausdinta parveža, tai čia saliuokėje atvykę apie 16 savanorių sulanksto ir paruošia pašto persiuntimui.

Valentinas Čižauskas pateikė ilgesnį pranešimą apie pamaldų lankymą, surenkamas aukas, Parapijos Namų išlaikymo išlaidas. O tų namų pataisymas, išlaikymas per metus išeina minimaliai \$20,000, į tą sumą įskaitant ir visus valdžios mokesčius, apdraudimus. P.D.

PRANEŠIMAS

Sekantis Melbourne lietuvių pensininkų sąjungos narių susirinkimas įvyks lapkričio mėn. 11 d.

Tai bus paskutinė proga užsirašyti Kalėdinės šventės vaišėms, kurios įvyks gruodžio mėn. 9 d. 11 val. A.S.

Hobartas

ALB Hobarto Apylinkė Kariuomenės šventę švėsime lapkričio mėn. 22 d. šeštadienį 4-tą val. p.p. ponų Sikšnių name 43 Easton Ave., West Moonah.

Po trumpos programos busime pavaišinti kava ir užkandžiais.

Visus Tasmanijoje gyvenančius ar besilankančius lietuvius širdingai prašome apsilankyti.

ALB Hobarto Apylinkės valdyba

„Gintaras“ tautinių šokių ansamblis, kuris ruošiasi dalyvauti 1998 Dainų ir Šokių šventėje Lietuvoje, nuoširdžiai dėkoja už aukas: \$50 S.Meliūnienė ir \$30 A. ir J. Jankevičiai ir Kim.

Melbourne 50 metų sukaktis

Kviečiame visus lietuvius atvykti paminėti mūsų imigracijos sukaktį, kuri prasidėjo 1947 metais. Minėjimas įvyks 1997 m. lapkričio mėn. 16 d. 1 val. 30 min. po pietų Port Melbourne laivų prieklaukoje (STATION PIER).

Transportas: No. 109 Port Melbourne tramvajus iš Collins St. - priveža prie pat prieklaukos (STATION PIER). Taip pat bus specialus autobusas nuo Lietuvių Namų, Errol St., North Melbourne. Pirmas autobusas paliks Lietuvių Namus 12-30 val. p.p., antras 1 val. p.p. Susidomėję kelione autobusu, prašom užsiregistruoti, pas Aldoną Vyšniauskienę tel. 9467 4945 arba pas Moniką Sodaitienę 9569 9578. Taip pat prašome pranešti ar norite dalyvauti vaišėse už kurias reikės užsimokėti \$7. Skaičius ribotas, tad

prašom nesivėluoti. Vaišės vyks cafe „LAMANI“.

Neužsisakę galės praleisti laiką aplinkoje. Numatyta ir programa kurios dalį matysite ir lauke.

Autobusas iš prieklaukos i Lietuvių Namus išvyks 3.00 val. p.p. ir 4 val. p.p.

Tikimės ir lauksim Jūsų su šeimom ir draugais.

Siam parengimui i pagalbą fantais atsiliepė: A.Urbanavičienė, R.Pumputienė, T.Jurgelaitienė, A.Volkienė, p.p. A.Raudžiai, A.Baltrūnienė, Marytė Igaunienė, E.Korsakaitė, A.Vyšniauskienė, M.Sodaitienė, S.Liesis, Rubai ir Bratiškos.

Visiems nuoširdžiai dėkojame.

Parengimo komitetas

Per Australijos Raudonąjį Kryžių

ieškoma

Helen Dicbonaitės

gimusios 1930 m. Jurbarko mieste, Lietuvoje Bylos Nr. 11160.

Žinančius apie minėtą asmenį ar jos gimines, prašome pranešti.

Irenai Vilkišienei tel. (03) 9529 7390 arba Australijos Raudonajam Kryžiui tel (03) 9685 9999.

Vėl apie Videoprojektorių

Prisidėdami prie „Entuziastų“ iškeltos minties ir jos įgyvendinimo - įsigyti videoprojektorių - Melbourne Apylinkės V-ba skelbia vaikų - Videoprojektorius!

Gerą pradžią jau padaryta. Maži piemenėliai tam tikslui paaugojo savo uždirbtus pinigėlius. 1000 dol. (net sau saldinių nenuspirkę).

Ponia Jurgėlaitienė kaip ir visada įnešė \$70. Ir tuo šis gražus sumanymas užsibaigė.

Tai nejaugi mes neprisidėsime prie jų. Tuo labiau, kad tas videoprojektorius mūsų Bendruomenei yra labai reikalingas.

Dauguma vyresnės kartos žmonių jau nesidairo, kur nueiti į šokių, ar kaip aktyviai praleisti savo laisvalaikį. O pasėdėti ir pasižiūrėti, kas vyksta Lietuvoje bei Melbourne padangėje, retkarčiais ir save ekrane pamatyti - tai jau tikras malonumas.

Siuo metu, kada Lietuvių Klube nedaugelis, turi kuo užsimti tai visi kiti, po pietų, bėga namo lyg

kas juos vytųsi. O ir namuose mažai kas jų laukia: slėgia, vienuma ir tyluma.

Tai kuo ilgiau pabūkime visi kartu. Pabendraukime. Aptarsime ką matėme, gal ir ašarą nubrauksime, gal ir nusijuoksime.

„Entuziastai“ jau pasirošę mums parodyti įvairius videofilms. Nebus nuskriausti nei jaunoji karta nei mūsų mažieji... bet trūksta tik videoprojektoriaus.

Apylinkės valdyba neturi pakankamai lėšų, kad galėtų skirti trūkstamą dalį (1000 dol). Videoprojektoriaus įsigijimui ir nutarė kreiptis paramos į Bendruomenės narius bei organizacijas

Maloniai prašome prisidėti paremti Videoprojektoriaus Fondą, įnešdami piniginę auką į Melbourne Lietuvių Klubo ar Apylinkės Valdybos sąskaitas „Talkoje“.

Iš anksto dėkojame.

Iki pasimatymo prie Videoprojektoriaus!

Melbourn Apylinkės Valdyba

Lietuvoje pagerbtas Balio Sruogos atminimas

Spalio 16-ąją sukako penkiasdešimt metų, kai mirė lietuvių literatūros klasikas Balys Sruoga (1896-1947). Poeto, dramaturgo, mokslininko, literatūros ir teatro kritiko atminimas šiomis dienomis pagerbiamas įvairiose Lietuvos vietose.

Rašytojui skirtas vakaras surengtas Kaune, B.Sruogos memorialiniame muziejuje. Vakare pristatytas naujasis rašytojui skirtas instituto leidinys - atsiminimų knyga „Balys Didysis“, kurioje sutilpo net šimto dvidešimties B.Sruogą pažinojusių žmonių pasakojimai.

B.Sruogos mirties metinių dieną rašytojo atminimui skirti renginiai vyko ir Birštone, kur rašytojas parašė garsiausią savo knygą „Dievų miškas“.

Kurorte atidengtas skulptoriaus Giedriaus

Naujasis paminklas B.Sruogai Birštone. G.Svitojaus (ELTA) nuotr.

Plechavičiaus sukurtas rašytojo biustas, Kultūros centre surengtas literatūros ir muzikos vakaras. Birštone viešoji biblioteka rašytojo atminimui skyrė parodą „Kancios ir vienuos karalius, atsivėręs Birštono tyloj“. „L.r.“

TAUTISKUMAS IR RELIGIJA

(Atkelta iš 2-tro psl.)

įspėja, kad meilė Tėvynei bus netikra be kilnių darbų.

Reikia prisiminti iškiliųjų mūsų tautiečių prėlatą Mykolą Krupavičių, nuveikusį didelius darbus Bažnyčiai ir Lietuvai. Jis mokė: „Tėvynės meilė turi savo pradžią Dievo meilėje. Ir Dievo meilei ji yra gimininga. Tad Tėvynės meilė yra religinė dorybė. Išvada: kas už Tėvynę miršta, aukojasi ar jai aukoja savo turta sveikata - yra ne tik Tėvynės, bet kartu Dievo, ir tikėjimo didvyris“.

Religijos ir tautiskumo vienybė neišskiriama. Kaip kūnas ir siela sudaro žmogų, taip religija ir tautiskumas sudaro pilnutinį žmogaus gyvenimą. Nejmanoma Tėvynę mylėti nepuoselėjant jos tautinio charakterio, negyvenant jos rūpesčiais, nedalyvaujant politiniame gyvenime. Ypač tai svarbu dabartinei Lietuvai, kai mus užgriuvo kosmopolitinė masinė kultūra iš Vakarų, kuri tiek pat pavojinga kaip ir prievartinė rusifikacija sovietinės okupacijos metais.

Aspirino tabletės įveikia uždegimus

Neseniai vykusiamame Ramiojo vandenyno ir Azijos šalių reumatologų kongrese Melburne Lietuvos gydytojų sukurti gydymo metodai sudomino kitų šalių specialistus.

Pasak Baltijos šalių Biomechanikos ir dirbtinių organų instituto direktoriaus Lietuvai profesorius Viktoro Vasilionkaičio, užsienio medikai ypač atkreipė dėmesį dirbtinių sąnarių sutepimo iš vidaus būdą ir lazerio terapiją.

Profesorius, kuriam pastaraisiais metais yra tekę dalyvauti reumatologų kongresuose Japonijoje, Singapūre, Balio saloje, Indonezijoje, Taivane ir Australijoje, sakė, kad šiuo metu Lietuvos specialistų ryšiai su Ramiojo vandenyno šalių medikais intensyvėja.

Į Lietuvą buvo atvykę Australijos reumatologai, kurie įsigijo lietuviškos lazerinės aparatūros.

Pasak V.Vasilionkaičio, dabar reumatologams aktualiusia problema - širdies ligos. Yra duomenų, kad širdies ligų, tarp jų ir miokardo infarkto bei smegenų insulto, priežastis gali būti ir uždegimai, kurių gydymu rūpinasi reumatologai.

Anksčiau buvo žinomos tik šios priežastys: aterosklerozė, cholesterolio plokštelių kaupimasis kraujagyslėse, trombai, krešuliai, emociniai stresai. Sioms priežastims sušvelninti ligoniams būdavo skiriamas aspirinas, skystinantis kraują.

JAV nacionalinio širdies,

plaučių ir kraujo instituto duomenimis, 20-50 procentų ligonių po vainikinių kraujagyslių išsiplėtimų angioplastinių procedūrų ar aterosklerotinių plokštelių panaikinimo operacijų per 6 mėnesius atsinaujina operuotų kraujagyslių susiaurėjimas.

Sio reiškinio priežastys iki šiol nebuvo žinomos, dabar manoma, kad tai vyksta dėl uždegiminių procesų. Todėl dabar aspirino vartojimas įgauna ir kitą tikslą - slopinti organizme vykstančius uždegiminius procesus. „L.r.“

Adelaide

(Atkelta iš 6-to psl.)

savo dalelę. Užsimezgė pasikalbėjimai. Malonu pabūti su tais, kurie kasdien kartu malda piname Marijai prašymų ir padėkos Rožių Vainiką.

Susirinkome 28-ni asmenys. Smagu buvo, kad mūsų Sukaktuvinkės sutiko dalyvauti šiame mūsų Draugijos šabone bendravime. JJanilionienė atvežė ir atlydėjo R.A. Kubiliai, A.Plokštienė atlydėjo dvi dukrelės - iš Melbourne atvykusi mamytė pašveikinti Regina Vaičaitienė ir čia mamytė visur lydinti, Nijolė Vitkūnienė. Tikrai miela buvo su Sukaktuvinkėmis, tokio gražaus amžiaus sulaukusiomis pabūti, išgirsti Jų žodelį. Ačiū Jums. S.P.

REMKIME AUSTRALIJOJOS LIETUVIŲ FONDA

nes jo tikslas yra:- Skatinti, remti ir puoselėti lietuvių tautinę kultūrą, mokslą, švietimą, meną ir kitas lietuvių apraiškas. Fondą stiprinsime ir jį ugdydysime, jei įvairiomis progomis jam aukosime, stosime jo nariais ir nepamiršime jo surašydami testamentus. Testamentuose reikia įrašyti tiksliai angliškąjį Fondo pavadinimą ir adresą:

AUSTRALIAN LITHUANIAN FOUNDATION INC.

50 Errol Street, North Melbourne, Victoria.

Visą korespondenciją ir aukas prašome siųsti adresu:

P.O. Box 11, North Melbourne. Vic. 3051

A.L. Fondo Valdyba.

TALKOS PRANEŠIMAS

Nuo spalio 1, 1997, naujiems ir atnaujintiems indėliams galioja sekantys procentai:

Terminuoti indėliai:

12 mėn.	5.00%
6 mėn.	4.75%
3 mėn.	4.50%

Sąskaitos minimumas \$500

Mėnesinių palūkanų sąskaita (Min. \$10,000) 4.50%

Terminui pasibaigus, indėli galima išimti ar pervesti į kitą sąskaitą. Palūkanos įmokamos į elnamąją sąskaitą. Jei klientas nepraneša savo pageidavimo, sąskaita automatiškai pervedama į naują, tokį patį terminuotą indėlį. Pinigus iš terminuotų indėlių galima išimti terminui nesuėjus. Tuo atveju mokama tik 1.5% už išimtus pinigus.

Einamosios sąskaitos:

\$5000 +	3.5%
\$1000 - \$4999	2.5%
\$1.00 - \$999	1.5%

Paskolos:

Su turto užstatu 6.6%

NAUJOS paskolos pirmieji 12 mėn. virš \$40,000 5.4%

Su garantuotojais 13%

Asmeninės 13%

Talka viešinti pasiklauso procentus gali keisti metų bėgyje atsižvelgiant į bankų ir finansų įstatymų pakeitimus.

Adelaide	8362 7377
Melbourne	9328 3466
Sydney	9796 8662

LIETUVIŲ KOOPERATINĖ

TALKA KREDITO DRAUGIJA

TALKA INFORMATION

The following interest rates apply from October 1, 1997 for all new and renewed deposits:

Term Deposits:

12 month	5.00%
6 month	4.75%
3 month	4.50%

Account minimum \$500

Monthly interest account (Min. \$10,000) 4.50%

On maturity, the deposit and interest may be withdrawn or transferred to other accounts. If the client does not notify his/her intentions, the account is automatically rolled over for another equal term at current interest rate. Withdrawals may be made from term deposits before maturity date. In such case only 1.5% is payable on the withdrawn sum.

Current Accounts:

\$5000 +	3.5%
\$1000 - \$4999	2.5%
\$1.00 - \$999	1.5%

Loans:

Mortgage security 6.6%

NEW loans over \$40,000 capped for 12 mth. 5.4%

Guarantor secured 13%

Personal 13%

Loan interest rates may be varied during the year depending on current interest rates offered by banks and other societies.

Adelaide	8362 7377
Melbourne	9328 3466
Sydney	9796 8662

LITHUANIAN CO-OPERATIVE

TALKA CREDIT SOCIETY LTD